

sens Side er blevet foretaget Dispositioner netop med det for Øje, at de forskellige Herrer, som havde med Sagen at gøre, skulde faa det Indtryk, at denne Bygning var rigtig gammel og forfalden, og dér kunde man ved Gud i Himmelen ikke længere være. Det gælder ikke alene Værkstedslokalene, men jeg har ogsaa den Opfattelse, at de forskellige Personer, der bor dernede, meget gerne vilde flytte hen i andre Lejligheder under bedre Forhold. Det er nu af rent underordnet Betydning, men vi ved, at under Statsadministrationen er det saaledes, at naar en Embedsmand gaar rigtig kraftig løs paa Ledelsen, saa bliver der uvilkaarlig taget Hensyn dertil, og saa skal der naturligvis ryge en hel Del af Statens sparsomme Midler og møjsommeligt indsamlede Penge.

Hvad Bygningen angaar, da har jeg gaaet den meget grundigt igennem. Den første Gang Udvalget var nede at bese den, saa vi kun en Del af Lokalerne; der var flere, der ikke blev forevist. Ved en nærmere Undersøgelse har det vist sig, at flere Lokaler overhovedet ikke benyttes. Ved det sidste Besøg, jeg personlig gjorde, konstaterede jeg, at et Værkstedslokale havde der i længere Tid ikke været arbejdet i, og at et andet var fuldkommen aflaaet. Naar man ikke ser alt, kan man maaske nok faa det Indtryk, at der maatte være Mangel paa Plads. Jeg tillader mig nu at paastaa, at man ved en Smule fornuftig Forandring, ikke af hele Bygningen, men af de forskellige Værkstedslokaler, meget let vil kunne etablere saadanne Forhold for Arbejderne, at der vil kunne præstere betydeligt større Arbejde end i Øjeblikket. Nu maa vi tage i Betragtning, at den nye Møntbygning, naar den er færdig, kan producere 50 Mill. Stykker Mønter, men den gamle Mønt har, til Trods for at der mangler Maskiner og forskellige andre Ting, som er nævnte i Møntmesterens Skrivelse, dog kunnet præstere en Produktion paa 45 Mill. Stykker. Nu vil jeg gerne spørge ærede Medlemmer, om man bør sætte Statskassen for en Udgift af over 2, ja maaske 3 Mill. Kr.; for at Mønten kan blive i Stand til at præge yderligere 5 Mill. Stykker, naar vi her i Landet aldeles ikke har Brug for disse 5 Mill. Stykker mere.

Jeg har ikke haft den Ære at være Medlem af dette høje Ting i saa lang Tid, men jeg er ved denne Lejlighed blevet gjort bekendt med dansk Statsadministration, og jeg maa udtale min største Forbavselse over, at den højtærede Statsminister kan fremsætte et saadant Lovforslag, naar man stadig, Gang paa Gang, hører, at Statens

Midler er meget smaa, og at man skal være uhyre sparsommelig med Bevillinger baade af den ene og den anden Art. Vi har i vor Mindretalsbetænkning peget paa, at der efter vor Mening var adskillige andre Foretagender, som det var langt, langt mere paakrævet at anvende disse 2—3 Mill. Kr. paa. Jeg tror, at Beløbet vilde være betydelig bedre anvendt, hvis man anvendte det til Ophjælpning af Boligbyggeriet. For et saadant Beløb vilde der kunne skaffes Husly til adskillige Familier, som trænger meget haardt til at komme bort fra de skrækelige Barakker, de nu bor i, og faa Tag over Hovedet et andet Sted. Og der er sikkert andre Omraader, hvor det vilde have langt større Betydning at kunne anvende disse Penge end her, hvor der uden nogen reel Udsigt til Overskud skal tages disse mange Penge ud af Statskassen.

Endelig skal jeg gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til den nye Bygning. Indenfor det Udvalg, som har beskæftiget sig med Sagen, har der været adskillige Medlemmer ogsaa indenfor Flertallet, der ikke een, men adskillige Gange har udtalt deres Tvivl om, at den Plan, der var fremsat her, var rigtig og tidssvarende. Det er naturligvis noget vanskeligt at se, hvorledes det hele vil komme til at stille sig, idet der jo ogsaa stilles Krav fra Embedsmændenes Side, men dette Forslag skulde dog gerne være saaledes, at man ikke begynder at bygge i Huj og Hast blot for at faa afhjulpet Arbejdsløsheden og gaar ind paa en Plan, om hvilken man ganske bestemt ved, at den i Løbet af kortere eller længere Tid vil blive fuldkommen omændret.

Der er adskillige Ulemper ved Planerne til denne Bygning. Dens firkantede Form med de lange Gange vil uvilkaarlig medføre, at Arbejderne, som skal fra det ene Værksted til det andet, jævnlig skal passere disse lange Gange eller gaa over Gaarden for at komme til deres Paaklædningsrum, Baderum eller Frokoststue. Disse Lokaliteter — her vil jeg dog tale Arbejdernes Sag — er overordentlig slet indrettede; de er i Virkeligheden ikke et Haar bedre indrettede end i den gamle Bygning, med Hensyn til hvilken der Gang paa Gang fra Møntmesteren er klaget over, at Arbejderne, naar de skulde et nødvendigt Ærinde, maatte forlade de varme, ophevede Rum og gaa ud og passere Gaarden. Dette er i Virkeligheden ikke blevet bedre ved den her foreliggende nye Plan, og jeg synes, der burde tages noget større Hensyn til Arbejdernes Bekvemmelighed, naar en saadan Bygning skal rejses.

Endelig er der i Planen anbragt ad-